

## Eigentijds getuige-zijn?!

In onze samenleving is een drietal ontwikkelingen aan de gang, die een uitdaging vormen voor ons evangelisatiewerk. Hoe kunnen we met ons evangelisatiewerk daarop inspelen?

### *1. Weinig belangstelling voor de kerk, maar wel belangstelling voor geloof*

Het kerklidmaatschap loopt nog altijd terug. Maar de belangstelling voor geloof neemt niet af. Integendeel: het lijkt erop dat steeds meer Nederlanders het interessant vinden om te spreken over levensbeschouwelijke zaken. Zo'n 80% gelooft in God of een god. Meer dan de helft bidt weleens. Boeken over de Bijbel vinden gretig aftrek. Een behoorlijke groep Nederlanders heeft serieuze belangstelling voor informatie over het christelijk geloof, als dat niet wordt verbonden met een leerstellig instituut, zoals de kerk.

Kunnen wij vormen ontwikkelen en gebruiken die hierop inspelen? Willen wij informatie geven over ons geloof, zonder mensen te verplichten ergens lid van te worden? Durven wij op dit punt een zekere 'vrijblijvendheid' aan? We kunnen hier bijvoorbeeld denken aan allerlei cursussen (Oriëntatiecursus Christelijk Geloof, de Bijbel in Grote Lijn, Alphacursus).

### *2. Crisis in vertrouwen*

De Berlijnse Muur (en daarmee een duidelijk onderscheid tussen goed en kwaad) is gevallen. Politici blijken hun beloften niet te houden. Zinloos geweld neemt toe. Maar vooral in de persoonlijke sfeer heeft wantrouwen toegeslagen. Eén van de oorzaken is het enorme aantal echtscheidingen, waardoor veel kinderen opgroeien met een diepgeworteld besef dat je niet altijd kunt rekenen op mensen, zelfs niet op de meest nabije mensen. En als je je eigen moeder niet kunt vertrouwen, waarom zou je dan vertrouwen op een wildvreemd iemand die je in het winkelcentrum een folder in de hand duwt, met de boodschap dat je je leven moet veranderen?

Dit betekent dat evangelisatie steeds meer een *proces* is geworden. Het vraagt veel tijd voor iemand vertrouwen wil geven. Daarom horen je woorden verbonden te zijn met je hele optreden als persoon. Het is vaak belangrijker wie je bent dan wat je zegt. Mensen willen je uittesten: zien hoe betrouwbaar je bent. De vraag of wij leesbare brieven zijn (en niet alleen postbodes!), wordt hier heel klemmend. Tegelijk mogen wij ook proberen evangelisatiewerk te ontwikkelen dat rekening houdt met de behoefte van veel mensen aan betrouwbare, veilige relaties. Bijvoorbeeld 'open kringen': kleinschalige ontmoetingen rondom de Bijbel van christenen en niet-christenen, zodat mensen de gelegenheid krijgen om aan elkaar en aan de kerk te wennen.

### *3. Identiteit*

'Wie ben ik?', vragen veel mensen zich tegenwoordig af. Onze samenleving is vaak onduidelijk. Mensen bewegen zich in tal van werelden: werk, school, gezin, vrienden. Zij moeten voldoen aan vele verwachtingen (de 24-uurs-economie!). Zij hebben allerlei rollen, die vaak tegenstrijdig zijn: gehoorzame dochter en rebelse puber, zorgzame vader en streberige manager enzovoort. Geen wonder dat de vraag naar je identiteit steeds meer gesteld wordt. Mensen kunnen die op allerlei manieren uiten: via psychische klachten, via sterke aandacht voor het lichaam (dieet, fitness, extreme sporten) of via het opzoeken van hun grenzen (bijzondere vakanties en dergelijke).

Als we serieus willen nemen dat het Evangelie mensen wil vinden waar ze zijn, betekent dit ook iets voor evangelisatiewerk. Vaak staat daarin (en terecht!) de vraag naar *schuld* centraal.

Wij willen mensen overtuigen van hun zonden en laten zien wat de Bijbel daarover te zeggen heeft. Maar kunnen we ook iets zeggen over deze vraag: 'Wie mag ik eigenlijk zijn?'. En kunnen we laten zien hoe de vraag naar schuld ook hiermee te maken heeft? Kunnen we laten zien hoe het kruis is verbonden met allebei deze vragen? Dat is ook een uitdaging voor de prediking!

Vragen en opmerkingen?  
Bureau Evangelisatie  
Dr. Stefan Paas  
Postbus 334  
3900 AH Veenendaal  
0319-529176  
[evangelisatie@cgk.nl](mailto:evangelisatie@cgk.nl)